

חינוך בפרשה - פקודי 'החודש'

איך זינק המוסד קדימה?

"וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וַהֲנִה עֹשֵׂו אֶתָּה פְּאֶשֶׁר צָוָה ה' כִּן עָשׂוּ וַיִּבְרָךְ אֶתָּם מֹשֶׁה...". זכה משה לראות, כי 'המשכן' כולו, החל מהכלים המרכזיים הגדולים ועד אחרון הַנְּוִיִּים הקרסים, וכן בגדי הקודש לאהרן ובניו בתנאי עשייתם המיוחדים, הכל נעשה בהצלחה ובשיא הדייקנות. בַּרְכָּם: וַיְהִי נֶעַם ה' אֶלְקֵינוּ עֲלֵינוּ...

צוות מחקר עקב אחר נתוני התעשייה, וראו כי מפעל מסוים זוכה להישגים עצומים ביצרנותו, ורווחיו עולים בהתמדה. היות ומשימת המומחים 'ללמוד כיצד מצליחים', פנו לבעלי המפעל בבקשה לבוא ולהתרשם. 'צוות מומחים' בא למפעל, לעמוד מקרוב על שיטת עבודתם, וללמוד ולהבין את רזי ההצלחה...

בעל הבית קיבלם במאור פנים, וניגש ישר לענין: הוא הכניס אותם לאולם הייצור, והצביע על עובד מבוגר שניצב ליד אחת המכונות. "אתם רואים את יואב? באמצעותו אסביר לכם מה שקורה כאן במפעל...".

בעה"ב ממשיך: "רכשתי מפעל זה לפני מספר שנים במחיר 'ריצפה'. הכל היה מיושן, ואמרו לי שיש כאן פוטנציאל: חידש המכונות, שיפוץ המבנה, החלפת חומרי הגלם, פיטורי עובדים... "יש סיכוי להצלחה".

"בשבוע הראשון שלי כאן הבחנתי ברשימות כח-אדם כי ליואב, עובד ייצור, יש יום הולדת 'ארבעים'. ברדתי מיהו, פניתי אליו אישית והזמנתיו לעלות אלי למשרד 'לכוס קפה'. בכניסתו היה מופתע ומרוגש. "מזל טוב יואב!" אמרתי לו בהושטת יד, "אני רואה שאתה מופתע לראות עוגת יומולדת?". "לא" השיב יואב. "אני מופתע לראות את המשרד. אני עובד במפעל תריסר שנים ומעולם לא הייתי כאן במשרד...".

"ביקשתי מיואב שיספר לי על עבודתו. בעיניים בורקות החל לתאר את המכונה הגרמנית הישנה, את חומרי הגלם, את הקשיים ואת מצב בריאותו. ואני - מאזין. גם כאשר הטלפון לידי רוטט - אינני מביט בטלפון אלא רק ביואב. הוא מדבר ואני מקשיב. תוך כדי שיחה התחיל יואב להציע לי איך לשפץ את המכונה, אותה מכיר מקרוב, ומוסיף עוד רעיונות יצירתיים למפעל כולו. הוקסמתי מההבנה שלו. כשסיים, שאלתי "אתה פשוט איש מבריק, למה לא הצעת רעיונות אלה עד כה?" יואב הרהר, בחן את מילותיו, והשיב "הבעלים הקודמים כלל לא הכירו אותי. מבחינתם הייתי 'עובד', מגיע בבוקר ויוצא בערב, בדקו לי ימי מחלה וימי חופשה, קיבלתי תלוש וזהו. למה לא הצעתי רעיונות? כי מעולם לא היה מי ששאל...".

בעל המפעל ממשיך 'ללמד' את המומחים, "אני מכיר כל עובד ותפקידו, מקשיב לדבריו ובוחן את הצעותיו. הרי הם מכירים את המפעל הרבה יותר ממני. פעם זו עוגת יום הולדת, פעם השתתפות בחתונה, שיחה אישית, הקשבה רבה, כל אלה הזניקו את המפעל - עם אותן מכונות, אותם חומרי גלם, ואותם עובדים!".

מנהל תלמוד תורה! מפתח ההצלחה אינו בידך אלא בידי צוות ההוראה. כל עוד ויש מלמדים ש'בורחים' מיד עם הצלצול, מחנכים ש'אינם זמינים' בערב לשיחות הורים, מורים שלא בודקים מחברות כראוי, דע כי הקושי והבעיה לא בהם - אלא בך! טרם קיבלו ממך הרגשה אמיתית כי המוסד והצלחתו - הם שלהם.

שיחה קבועה עם כל מחנך, להקשיב, לשמוע את ענייני כיתתו, להאזין להצעותיו... לא עוגת יום הולדת 'הצמיחה' את יואב, כמו ההקשבה הפְּנָה, והתחושה שהוא מוערך וחשוב במפעל. המפעל החל להצליח!

תקשיבו להורים - שהם 'קהל היעד', האזן לכולם - למזכיר, לשומר, ואף למנקה! כאשר אורח נכבד ביקר ב'שיבת חכמי לובלין' פגש בכניסה את איש התחזוקה. שאל האורח "מה תפקידך כאן בשיבה?", השיבו האיש "אנו מעמידים כאן גדולי ישראל". כך הוביל הג"ר מאיר שפירא את עובדיו! כולם משמעותיים!

'מנהל גדול' מאזין אף לתלמידים. זכותם להתלונן - בצורה מכובדת - על כל דבר וענין. עליך לבחור בהתחדשות, "החדש הַזֶּה - לְכֶם" להנאתכם ולטובתכם, או שמא "הַחֶרֶשׁ הַזֶּה לְכֶם"... לדשדש בַּחֲרָשׁוֹת לֵב שתוביל למכירת חיסול... חזק חזק ונתחזק!

ויהי נועם ה"א עלינו...

יחיאל מיכל מונדרוביץ'

להארות והזמנות: 123ymm@gmail.com